

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3189/2528

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 298, ป.พ.พ. มาตรา 1600

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ข้อ 54กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าทดแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยเห็นได้ว่าค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วยและประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มีเจตนารมณ์คุ้มครองลูกจ้างโดยกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงานเพื่อทดแทนการสูญเสียเหล่านั้นโดยตรงมิใช่ให้จ่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากของลูกจ้างในระหว่างที่ไม่สามารถทำงานได้ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับสามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดการจ่ายค่าทดแทน เพียงแต่กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น หากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้เดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้นลูกจ้างถูกผู้บรรจุสินค้าทับมือขวากระดูกหัก 4 นิ้ว ในขณะที่ทำการขนส่งสินค้าให้นายจ้างต่อมาลูกจ้างถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย สิทธิเรียกร้องในเงินทดแทนเพราะเหตุที่ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะและค่าสูญเสียอวัยวะของร่างกาย ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่คำนวณได้แน่นอนมิใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวของลูกจ้าง แต่เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินย่อมเป็นมรดกตกทอดไปยังทายาท

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวมิได้ขอให้จ่ายแก่ทายาทของผู้ตายด้วยเงินทดแทนรายนี้เป็นมรดกตกแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาท ซึ่งทายาทแต่ละคนอาจเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่ต่อไปเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของลูกจ้างผู้ตายด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน การผัดผ่อนของจำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผัดผ่อนในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวนโจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลด เพบขุนทด ลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2527 นายลดได้ถูกผู้บรรจุสินค้าทับมือขวาในขณะที่ขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดูกนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลดได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทน กรมแรงงาน นายลดถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย

พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาท มีกำหนด 1 เดือน 2 วัน ให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาทมีกำหนด 3 ปี 5 เดือน รวมเป็นเงิน 135,792 บาท จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์ 10,608 บาท แล้วให้จ่าย ส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน 128,716 บาท 80 สตางค์ตามกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์จำเลยให้การว่า จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะนับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลตถึงแก่ความตายเป็นเงิน 7,076 บาทและกรณีไม่สามารถทำงาน ได้ 32 วัน เป็นเงิน 3,532 บาท 80 สตางค์ รวมเป็นเงิน 10,608 บาท 80 สตางค์ คงเหลือจ่ายอีก 128,716 บาท เงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทขอให้ยกฟ้องศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทพิพาทขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าวให้แก่โจทก์และทายาทของนายลต เพบขุนทดจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ข้อ 54 กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนี้นอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของจำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2525 กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายได้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็นรายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หาใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และเป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลตลูกจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็นทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1600 โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่าย

เงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวโจทก์ก็ได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนาย
ลตซึ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลตยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็น
สิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลต และถึงแม้จะมี
ทายาทอื่นของนายลตอยู่อีกก็ตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สินเชิงได้ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็น
กรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้แก่
ทายาทของนายลตด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผิณฑ์ของจำเลย
ย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผิณฑ์ในยอดเงิน
ค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง 2 ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้
ถูกต้องพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยของ
จำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผิณฑ์ให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์
เสร็จสิ้น นอกจากนี้ที่แก้ไขให้ไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับ
ปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3189/2528นางจ้อย เพบขุนทดโจทก์
การทำเรือแห่งประเทศไทยจำเลย ป.พ.พ. ม. 204, ม. 298, ม. 1600, ม. 1749 พ.ร.บ.จัดตั้ง
ศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 ม. 52 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การ
คุ้มครองแรงงาน ข้อ 54 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16
เมษายน 2515 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 25
สิงหาคม 2525 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ข้อ 54กำหนดว่า เมื่อลูกจ้าง
ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตราย
หรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะ
ไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าทดแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยเห็นได้
ว่าค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพใน
การทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจาก
การทำงานให้นายจ้างด้วยและประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มีเจตนารมณ์คุ้มครองลูกจ้างโดย
กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพใน
การทำงานเพื่อทดแทนการสูญเสียเหล่านั้นโดยตรงมิใช่ให้จ่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยาก
ของลูกจ้างในระหว่างที่ไม่สามารถทำงานได้ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับสามารถคำนวณเป็น
จำนวนเงินแน่นอนได้ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดการจ่ายค่าทดแทน เพียงแต่
กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไปตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพใน
การทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น หากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนใน
คราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น เป็นเพียง
การผ่อนคลาภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้
เดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้นลูกจ้างถูกผู้บรรจุสินค้าทัณฑ์บนชาวกระดุกหัก 4 นิ้ว ใน
ขณะทำการขนส่งสินค้าให้นายจ้างต่อมาลูกจ้างถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย
สิทธิเรียกร้องในเงินทดแทนเพราะเหตุที่ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะและค่า
สูญเสียอวัยวะของร่างกาย ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่คำนวณได้แน่นอนมิใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวของลูกจ้าง
แต่เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินย่อมเป็นมรดกตกทอดไปยังทายาทโจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลย
จ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวมิได้ขอให้จ่ายแก่ทายาทของผู้ตายด้วยเงินทดแทนรายนี้

เป็นมรดกตกแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาท ซึ่งทายาทแต่ละคนอาจเรียกให้ชำระหนี้สินเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่ต่อไปเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของลูกจ้างผู้ตายด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน การผัดผ่อนของจำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผัดผ่อนในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวนโจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลต เพบขุนทด ลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2527 นายลตได้ถูกผู้บรรจุสินค้าทับที่มีขอวาในขณะที่ขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดูกนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลตได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทนกรมแรงงาน นายลตถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาท มีกำหนด 1 เดือน 2 วัน ให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาทมีกำหนด 3 ปี 5 เดือน รวมเป็นเงิน 135,792 บาท จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์ 10,608 บาท แล้วให้จ่ายส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน 128,716 บาท 80 สตางค์ตามกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์จำเลยให้การว่า จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะนับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลตถึงแก่ความตายเป็นเงิน 7,076 บาทและกรณีไม่สามารถทำงานได้ 32 วัน เป็นเงิน 3,532 บาท 80 สตางค์ รวมเป็นเงิน 10,608 บาท 80 สตางค์ คงเหลือจ่ายอีก 128,716 บาท เงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทขอให้ยกฟ้องศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาดำเนินการดังกล่าวให้แก่โจทก์และทายาทของนายลต เพบขุนทดจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ข้อ 54 กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของจำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2525

กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็นรายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หากใช้เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และเป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลดยุติการจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็นทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1600 โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียว โจทก์มิได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนายลดยิ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลดยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็นสิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลดย และถึงแม้จะมีทายาทอื่นของนายลดย่อยอีกก็ตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้แก่ทายาทของนายลดยุติด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผินผิดของจำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผินผิดในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง 2 ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้ถูกต้องพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยของจำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผินผิดให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง(มาโนช เพียรสนอง-สมบูรณ์ บุญภินันท์-จันทน์ จันทรวงศ์)แห่งที่มากองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลดย เพบขุนทด ลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2527 นายลดยได้ถูกตุ้บรถจักรยานยนต์ที่มือขวาในขณะที่ขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดูกนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลดยได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทน กรมแรงงาน นายลดยถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาท มีกำหนด 1 เดือน 2 วัน ให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาทมีกำหนด 3 ปี 5 เดือน รวมเป็นเงิน 135,792 บาท จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์ 10,608 บาท แล้วให้จ่ายส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน 128,716 บาท 80 สตางค์ตามกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์จำเลยให้การว่า จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะนับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลดยถึงแก่ความตายเป็นเงิน 7,076 บาทและกรณีไม่สามารถทำงานได้ 32 วัน เป็นเงิน 3,532 บาท 80 สตางค์ รวมเป็นเงิน 10,608 บาท 80 สตางค์ คงเหลือจ่ายอีก 128,716 บาท เงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท

ขอให้ยกฟ้องศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท พินาศทำให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่พนักงานเงิน ทดแทนมีคำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าวให้แก่โจทก์และทายาทของ นายลต เพบขุนทดจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ข้อ 54 กำหนดว่า เมื่อ ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบ อันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของ กระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้าง ในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสีย อวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศ กระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่ง เป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่าย ค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทา ความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของ จำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่ ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 และ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2525 กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพใน การทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนใน คราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียง การผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้ ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตาม ข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็น รายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หาใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และ เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลตลูกจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่ ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็น ทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1600 โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่าย เงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวโจทก์มิได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนาย ลตซึ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลตยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็น สิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลต และถึงแม้จะมี ทายาทอื่นของนายลตอยู่ก็ก็ตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็น กรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้แก่ ทายาทของนายลตด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผิพนัดของจำเลย ย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผิพนัดในยอดเงิน ค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง 2 ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้ ถูกต้องพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยของ

จำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผิดนัดให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3189/2528นางจ้อย เพบขุนทดโจทก์

การทำเรือแห่งประเทศไทยจำเลย ป.พ.พ. ม. 204, ม. 298, ม. 1600, ม. 1749 พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 ม. 52 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ข้อ 54 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2525 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ข้อ 54กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าทดแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยเห็นได้ว่าค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วยและประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มีเจตนารมณ์คุ้มครองลูกจ้างโดยกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงานเพื่อทดแทนการสูญเสียเหล่านั้นโดยตรงมิใช่ให้จ่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากของลูกจ้างในระหว่างที่ไม่สามารถทำงานได้ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับสามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดการจ่ายค่าทดแทน เพียงแต่กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น หากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้เดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้นลูกจ้างถูกผู้บรรจุสินค้าทัณฑ์มาชาวกระดุกหัก 4 นิ้ว ในขณะที่ทำการขนส่งสินค้าให้นายจ้างต่อมาลูกจ้างถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย สิทธิเรียกร้องในเงินทดแทนเพราะเหตุที่ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะและค่าสูญเสียอวัยวะของร่างกาย ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่คำนวณได้แน่นอนมิใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวของลูกจ้าง แต่เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินย่อมเป็นมรดกตกทอดไปยังทายาทโจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวมิได้ขอให้จ่ายแก่ทายาทของผู้ตายด้วยเงินทดแทนรายนี้ เป็นมรดกตกแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาท ซึ่งทายาทแต่ละคนอาจเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่จะต้องไปเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของลูกจ้างผู้ตายด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน การผิดนัดของจำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผิดนัดในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวนโจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลด เพบขุนทด ลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2527 นายลดได้ถูกผู้บรรจุสินค้าทัณฑ์มาชาวกระดุกหัก 4 นิ้วในขณะที่ขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดุกหัก 4 นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลดได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทนกรมแรงงาน นายลดถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลย

จ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาท มีกำหนด 1 เดือน 2 วัน ให้จำเลยจ่าย
ค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ 3,312 บาทมีกำหนด 3 ปี 5 เดือน รวมเป็นเงิน 135,792 บาท
จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์ 10,608 บาท แล้วให้จ่ายส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัว
ของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน 128,716 บาท 80 สตางค์ตามกำหนด
ระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์จำเลยให้การว่า จำเลยจ่าย
เงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะนับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลดถึง
แก่ความตายเป็นเงิน 7,076 บาทและกรณีไม่สามารถทำงานได้ 32 วัน เป็นเงิน 3,532 บาท 80
สตางค์ รวมเป็นเงิน 10,608 บาท 80 สตางค์ คงเหลือจ่ายอีก 128,716 บาท เงินทดแทนตาม
ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถ
ทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทขอให้ยกฟ้อง
ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทพิพาทขอให้
จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่พนักงานเงินทดแทนมี
คำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าวให้แก่โจทก์และทายาทของนายลด เพ
บขุนทดจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ประกาศ
กระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ข้อ 54 กำหนดว่า เมื่อ
ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน
ของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของ
กระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนี้นอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้าง
ในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสีย
อวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศ
กระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่ง
เป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่าย
ค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทา
ความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของ
จำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่
ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 และ
ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2525
กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไปตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพใน
การทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนใน
คราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียง
การผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้
ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตาม
ข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็น
รายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หาใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และ
เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลดลูกจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่
ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็น
ทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1600 โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่าย

เงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวโจทก์มิได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนาย
ลตซึ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลตยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็น
สิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลต และถึงแม้จะมี
ทายาทอื่นของนายลตอยู่อีกก็ตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สินเชิงได้ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็น
กรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้แก่
ทายาทของนายลตด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผัดผ่อนของจำเลย
ย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผัดผ่อนในยอดเงิน
ค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง 2 ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้
ถูกต้องพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน 128,716 บาท พร้อมดอกเบี้ยของ
จำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผัดผ่อนให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์
เสร็จสิ้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง

องค์คณะ

มาโนช เพียรสนอง · สมบูรณ์ บุญภินันท์ · จุฑา จันทรวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/3189/2528>